

Omar Sosa - Promise

Napsal Ing. Valdemar Navrátil

Friday, 14 November 2008

Tento multiinstrumentalista se narodil před 43 roky na Kubě. Již v předškolním věku začal navštěvovat venkovskou hudební školu, což v něm probudilo především zájem o perkuse a různé bicí nástroje, kterým se pak věnoval i při studiu na dalších dvou institutech v letech sedmdesátých a na počátku let osmdesátých. Ještě než vytvořil v roce 1986 své první seskupení nazvané Tributo, vyučoval malé děti hře na bicí nástroje. Z tohoto období pocházejí dvě alba a tady rovněž započala vzájemná spolupráce s některými známými kubánskými vokalistkami.

Do současnosti patří k avantgardě muzikantů pocházejících z ostrova svobody, kteří sami sebe vidí někde na rozhraní žánrů jako jsou salsa, jazz, pop, latina či dokonce rap. Hudební směs kterou představuje, je ovlivněna rovněž tím, že se záhy z Kuby odstěhoval a žil po určitou dobu v Barceloně, nato v Ekvádoru, poté znovu na Ibize a následně pro změnu v San Francisku. V současnosti jeho osobnost představuje pestrou směs kultur a v hudbě, kterou můžeme bez nadsázky nazvat world-music, jsou tyto vlivy jasně slyšitelné.

Protože se již od začátku devadesátých let věnuje hře na piano a jako autor většiny projektů a kompozic i práci aranžérské, vydává v roce 1996 sólové album Omar Omar, vždy po roce pak následují Free Roots, Inside, Spirit of Roots a Prietos v roce 2000. O dva roky později pak natáčí poměrně výstřední jazzové album Sentir, které bylo nominováno na Grammy coby nejlepší latinsko-americké album. Navíc tou dobou také produkuje alba pro Richarda Williamse, Lea Masse či Vina y Miela.

V následných dvou letech nahrál live-CD Laguna, dále pak A New Life, Pictures of Soul a Mulatos. Roky 2006 a 2007 patří záznamům živých vystoupení Live a FIP nebo Promise, posledním dosavadním počinem je Afreecanos z roku letošního. Téměř na všech studiových deskách hraje kromě piana ještě na další klávesové nástroje, vibrafon, marimbu, množství různých perkusí, slyšíme jeho vokály, je sám sobě autorem, aranžérem i producentem.

Přestože složení spoluhráčů je na každém koncertu jiné, atmosféra a bezprostřední vliv na posluchače, včetně výborné kvality záznamu, rozhodlo nakonec o tom, že si představíme živé album Promise. Tak jako jeho hudba je průsečíkem neustálého hledání po celém světě, i spoluhráči pocházejí z různých končin. Na trubku tu hraje známý Italo Paolo Fresu, na flétnu Julio Barreto z Kuby, na basu Childo Thomas z Mozambiku a perkuse obsluhuje zpívající bubeník ze Senegalu - Mola Sylla. Oba Afričané zpívají v domorodých jazycích, což ještě umocňuje mystičnost a tajemnost některých skladeb.

Sosa zde zvládá kromě akustického a elektrického piana také vibrafon a snaží se využít i bohatých možností současně elektroniky. To, že nahrávka pochází z koncertu a přítomnost publika má nakonec pozitivní vliv na kreativnost hudebníků, je cítit z každé skladby. Vlivy africké se zde střídají s latinsko-americkými, prvky klasického jazzu přináší hlavně trubka P.Fresu. Poměrně značný prostor dostávají vokální partie, např. pomalá a monotónní Welcome je vyplněna především zpěvem, podbarveným jemnými tóny basy, klavíru a činelů.

I další skladby v úvodu koncertu nabízejí pestrou paletu vokálů. Např. Elegua En Do zní společně se zvukem jemné a nenápadné trubky s tlumičem v zadní části podia, v popředí dominující hluboká a důrazná basa, v Two Afreecanos slyšíme zpěvy v domorodých jazycích, místy připomínající jakési proklamace či pouze zvolání. Atmosféru tu umocňuje množství bubnů a perkusí, jejichž zvláštní tóny evokují zvuky přírody včetně bublání vody. Vše plyne v uhrančivém monotónním rytmu, vyvolávajícím pocit přítomnosti na náboženském obřadu s nezbytnými tanci a zpěvy.

Po této úvodní části přichází čas na sólo pro piano hlavního protagonisty, které je vedeno v pomalém rytmu klasické hudby, občas se k němu v pozadí podia přidá trubka s tlumičem nebo různé slabé hlasy a zvuky ve větru. To vše nabízí titul A Moment, naproti tomu další Afreecanos West přináší strhující, neustále a nečekaně se měnící africký rytmus, podtržený hlavně perkusemi a basou. V hlavní roli slyšíme převážně trubku, občas zazní vokál či výkřik podtrhující rytmus a původ skladby, nebo se ke slovu dostane piano, příp. na okamžik všechny nástroje současně. Celé je to především o exotickém rytmu a o jeho magické moci. Přestože vše v některých chvílích působí jako směs improvizací, orientace v tomto množství zvuků je velmi dobrá.

Poslední dvě kompozice, Weekend Soft a Lyade, mají podobně pomalé, uklidňující úvody s lyrickou flétnou, bubláním potůčku, pianem, jemnými činely a bubinkami, k nimž se přidává rytmus basy a stává se rychlejším a důraznějším. Postupně vše přechází do latinsko-amerických rytmů a melodií, povědomých i nám, o čemž nás přesvědčuje dokonce místy i vokál. Hudba se stává hutnější a bohatší, jednotlivé nástroje se střídají ve svých vstupech, velmi zajímavě působí např. výpady flétny v improvizacním duchu. Nakonec se připojí i publikum a povědomou melodií společně s aktéry se s námi loučí.

Náplň koncertu bych určitě nenazval těžce stravitelnou, určitou míru soustředění ale přece jen vyžaduje. Vzhledem k tomu, že se jedná o živé vystoupení, je zvuková kvalita alba velmi dobrá. Žádný nástroj není nijak potlačen, orientace v prostoru rovněž bez nedostatků, takže lze tento velmi příjemný koncert doporučit i všem našim vyzrálým a náročným čtenářům a posluchačům.

Hi-Fi Hlasy 8/10